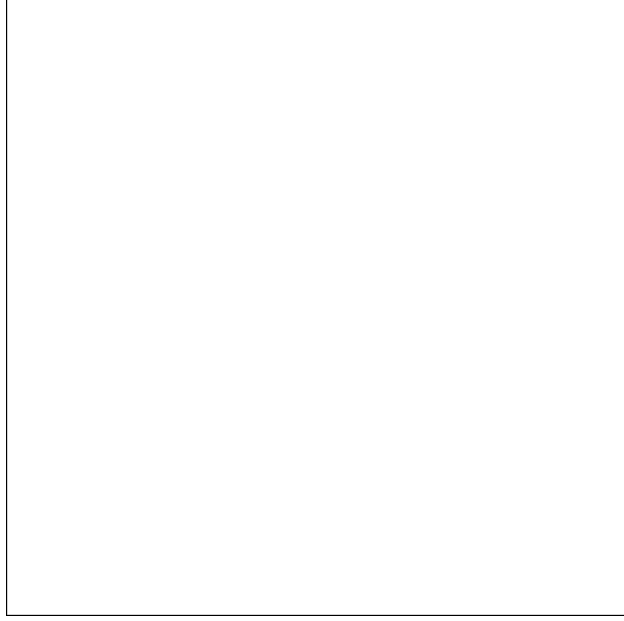

Багусні банани

✎ Ursula Natfala

👤 Catherine Groenewald

📄 Nataliia Naiavko

😊 Ukrainian

📖 Level 4

(imageless edition)

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Багусні банани

Written by: Ursula Natfala

Illustrated by: Catherine Groenewald

Translated by: Nataliia Naiavko

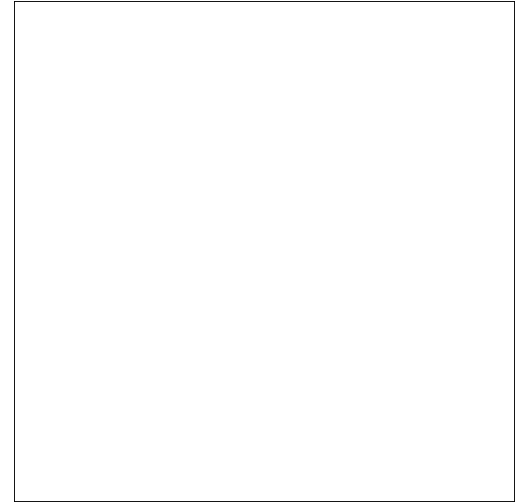
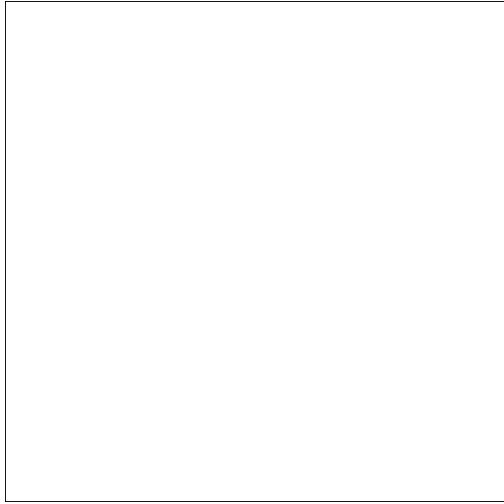
This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons

[Attribution 3.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0)

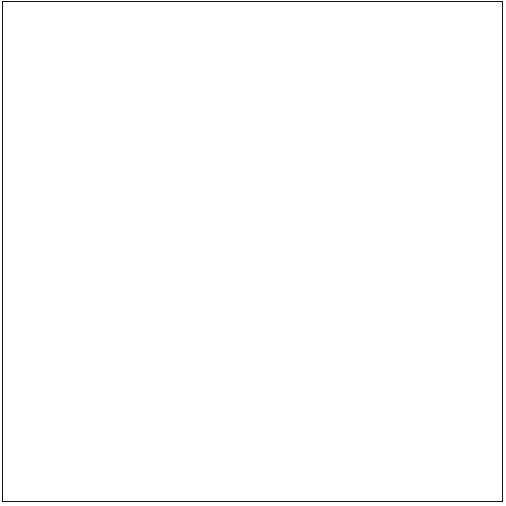
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

Бабусин город був чудовий. Там було багато сорго, проса і маніоку (юки). Але найкращими були банани. Хоча бабуся мала багато внуків, я таємно знала, що я була найулюбленіша. Вона часто запрошувала мене до себе. Вона завжди розповідала мені маленькі секрети. Але був один секрет, який вона мені ніколи не розказувала: де дозрівали банани.

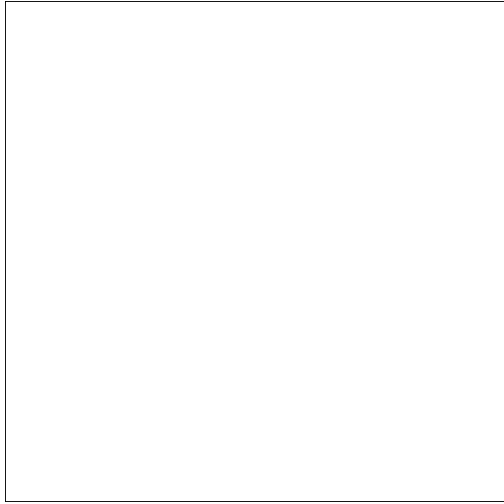
Пізніше того вечора мене покликали мама, тато і бабуся. Я знала чому. Ввечері, коли я лягла спати, я знала, що більше ніколи не буду красти ні у бабусі, ні у батьків, і, звичайно, ні у будь-кого іншого.

Якось одного дня в побачила велику солом'яну корзинку на сонці біля бабусиної хати. Коли я запитала, для чого ця корзинка, вв почувла якусь бананових листків, які бабуся час від часу перевіряла. Мені стала цікаво. "Для чого це листя, бабуся?" - я запитала. Бабуся тільки відповіла: "Це чарівне листя."

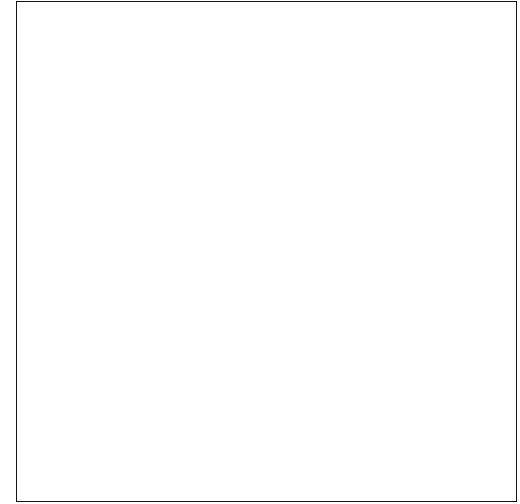

Наступного дня був базар. Бабуся прокинулася рано. Вона завжди брала продавати банани і маніок (юку) на базар. Я не поспішала до неї того дня. Але я не могла довго її уникати.

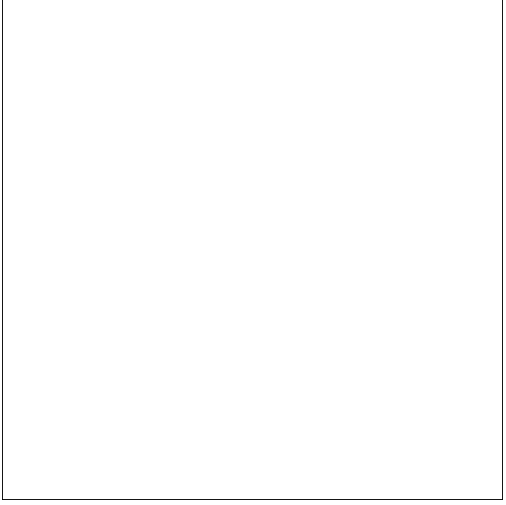

Було дуже цікаво спостерігати за бабусею, бананами, банановим листям і великою солом'яною корзиною. Але бабуся відправила мене по якійсь справі до мами. "Бабусю, будь ласка, дозволь мені подивитись, як ти готуєш..." "Не будь впертою, дитинко, роби, як я сказала", - сказала вона, і я пішла.

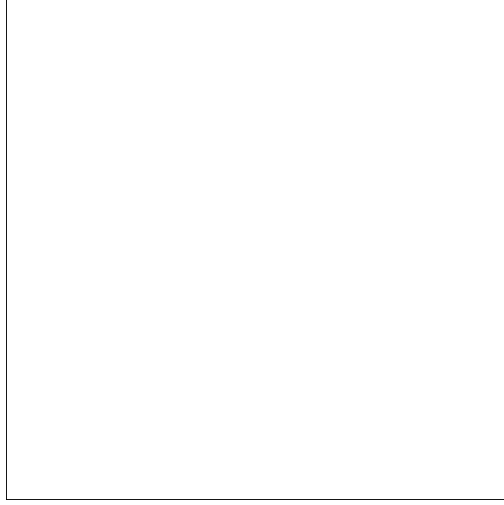

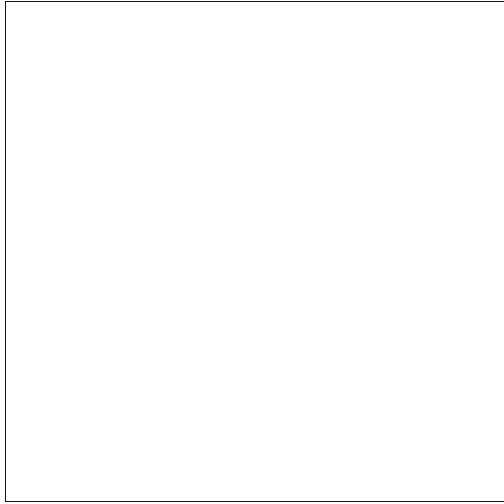
Наступного дня, коли бабуся збирала овочі у городі, я тихенько прокралася у будинок і заглянула у корзину. Майже всі банани були дозрілі. Я не стрималася і взяла чотири. Коли я йшла на пальчиках до дверей, я почула, як бабуся кашляла надворі. Мені вдалося заховати банани під сукню і пройти повз бабусю.

Коли я повернулася, бабуся сиділа надворі, але вже не було ні корзини, ні бананів. "Бабусю, а де корзина, де всі банани, і де...?" "Але відповідь, яку я почула, була: "Вони всі у моєму чарівному місці!" Я була така розчарована!

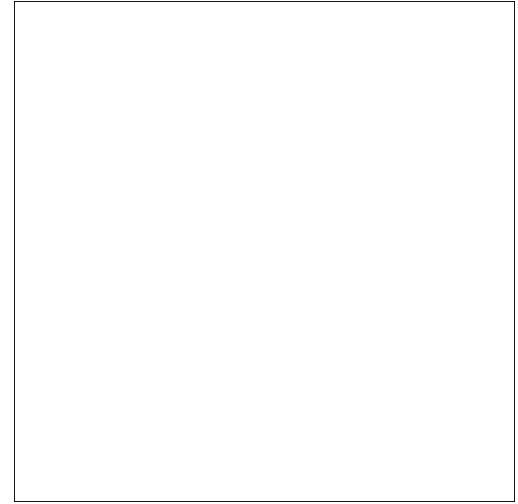

Наступного дня, коли бабуся прийшла до моєї мами, я побігла у бабусяну хату, щоб перевірити банани ще раз. Там було кілька дуже дорзрілих бананів. Я взяла один і заховала у своє плаття. Накривши корзину, я пішла за будинок і швидко з'їла банан. Це був найсолодший банан, який я коли-небудь куштувала.

Через два дні бабуся попросила мене принести її ціпок із спальні. Як тільки я відкрила двері, я відчула сильний запах дозрілих бананів. У кімнаті стояла бабусина велика чарівна солом'яна корзина. Вона була добре захована під старою ковдрою. Я підняла ковдру і понюхала цей дивовижний запах.

Бабусин голос застав мене зненацька, коли вона покликала мене: "Що ти там робиш? Поспіши і принеси мені ціпок." Я побігла і винесла ціпок. "Чому ти посміхаєшся?" - запитала бабуся. Її питання змусило мене зрозуміти, що я досі посміхалася від того, що дізналася про її чарівне місце.